

Διευθύντρια Κ.Ο.Θ. Ζωή Τσόκανου
Αν. Διοικητική Διευθύντρια Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος Ούβε Μάτσκε
Αντιπρόεδρος Δημήτριος Χανδράκης
Μέλη Θεοφάνης Καραγιώργος, Ελευθερία Παπαδημητρίου, Χαράλαμπος Χειμαριός

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ:

Μαρία Νιμπί (Γραμματεία), Μίνα Παπακωνσταντίνου (Συνεργάτιδα Καλλιτεχνικής Διεύθυνσης), Φίλιππος Χατζηπού (Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού), Νίκος Κυριακού (Υπεύθυνος Προβολής & Επικοινωνίας), Μανώλης Αδάμος, Έφη Τερζή (Λογιστήριο), Θεοδώρα Καραμανίδου (Μουσική βιβλιοθήκη - αρχείο), Όλγα Αϊλαρούδη (Γραμματεία), Δήμητρα Ασλάνογλου (Εκπαιδευτικά & Κοινωνικά Προγράμματα), Έλενα Παράσχου (Ταμείο), Πέτρος Γιάντσης, Γιώργος Νιμπίς (Φροντιστές), Νικηφόρος Κάκογλου (Κλητήρας)

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α' Βιολιά (Εξαρ) Σ. Παπάνας, Α. Σουσαμίογλου / (Κορ.Α') Γ. Πετρόπουλος, Θ. Πατσαλίδης / (Tutti) Ε. Παπαδημητριάς, Ε. Δελφίνοπούλου, Κ. Αρχοντής, Γ. Κανδυλίδης, Γ. Παπά, Μ. Σπανού, Ε. Ταλακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Έ. Λάππας, Σ. Κακάμπουρας, Κ. Καμπάντας, Κ. Παυλάκος Β' Βιολιά (Κορ.Α') Α. Τζίμα, Α. Παπανικολάου / (Κορ.Β') Α. Τζιαφέρης, Ν.Μπόγκοραντ / (Tutti) Μ. Τοπσιδής, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπαστεργίου, Ι. Βοth, Ε. Κουζώφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμόπουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μικαηλίδης, Ί. Σελαμαζίδης, Ί. Συμονίδου, Α. Μισυρλή, Ν. Τσανακάς, Ι. Τοπούρια Βιόλες (Κορ.Α') Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σεϊρά / (Κορ.Β') Α. Πορίκης, Α. Βόλτσιτ / Φ. Ποπίκα, Ε. Παραλίκα, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινούπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταξάς, Θ. Σουργκούνης (Tutti) Βιολοντσέλα (Κορ.Α') Β. Σαΐτης, Α. Χανδράκης, Ν. Γκουντιμόβ / (Κορ.Β') Λ. Μανώλα / (Tutti) Β. Δάβαρης, Δ. Πολυζώιδης, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπας, Μ. Ανισέγκου, Δ. Αλεξάνδρου, Ι. Κανάτσου, Ζ. Στέπιτς Κοντραμπάσο (Κορ.Α') Χ. Χειμαριός / (Κορ.Β') Γ. Χατζής, Η. Σουμμελίδης / (Tutti) Ε. Μπουλασάκη, Ε. Παντελίδου, Μ. Σαπουντζής, Γ. Πολυχρονιάδης, Μ.Μ. Μπουκούβιαν Φλάουτα (Κορ.Α') Ν. Δημόπουλος, Ο. Γκόγκας / (Κορ.Β') Γ. Ανισέγκος, Μ. Χατζή / (Tutti) Ν. Κουκής Όμποε (Κορ.Α') Δ. Καληζίδης, Δ. Κίτσος / (Κορ.Β') Γ. Τσόγιας-Ραζάκοβ, Π. Κουγιουμτζόγλου Κλαρινέτα (Κορ.Α') Κ. Παπαδόπουλος, Χ. Γραονίδης / (Κορ.Β') Α. Σταυρίδης, Α. Μικαηλίδης / (Tutti) Β. Καρατζίβας Φαγκότα (Κορ.Α') Γ. Πολίτης, Κ. Βαβάλας / (Κορ.Β') Μ. Πουλιούδη / (Tutti) Μ. Ηλιοπούλου Κόρνα (Κορ.Α') Τ. Ελευθεριάδης, Τ. Παπαδόπουλος / (Κορ.Β') Β. Βραδέλης, Π. Φειζός / (Tutti) Δ. Δεσποτόπουλος, Ε. Γκρούνης Τρομπέτες (Κορ.Α') Γ. Νέτσκας / (Κορ.Β') Γ. Λασκαρίδης / (Tutti) Δ. Κουρατζίνος Τρομπόνια (Κορ.Α') Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες / (Κορ.Β') Φ. Δράκος, Γ. Κόκκορας / (Tutti) Ε. Μπαλτάς Τούμπα (Κορ.Β') Π. Γεωργιάδης Τύμπανα (Κορ.Α') Δ. Βίττης, Β. Αφανάσιεβ Κρουστά (Tutti) Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μικαηλίδου Άρπα (Κορ.Α') Κ. Γίμα Πιάνο (Κορ.Α') Μ. Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ. Α. Χανδράκης Αναπ. Έφορος Κ.Ο.Θ. Δ. Φωτιάδης

* Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

Επιμέλεια εντύπου - κείμενα: Νίκος Κυριακού
Γραφιστική επιμέλεια: kitchen.was
Εκτύπωση: ΚΕΘΕΑ, Σχήμα & Χρώμα

Αίθουσα Δοκιμών Κ.Ο.Θ. & Εκδοτήριο Κ.Ο.Θ.
Λ. Νίκης 73, 54622 Θεσσαλονίκη
Τηλ. 2310 257900 | Φαξ. 2310 252035
E-mail: info@tssso.gr

Ε.Τ.Ο.Σ. της Κ.Ο.Θ. Κτίριο Μονής Λαζαριστών
Κολοκοτρώνη 21, 56430 Σταυρούπολη
Τηλ. 2310 589156-9 | Φαξ. 2310 604854

Εκδοτήριο Κ.Ο.Θ.,
Λ. Νίκης 73, 54622
Θεσσαλονίκη
Τηλ. 2310 256990

Απαγορεύεται η φωτογράφιση και η βιντεοσκόπηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά άνω των 6 ετών

www.tssso.gr

19
.10
.18

ΣΥΜΦΩΝΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ντμίτρι Σοστακόβιτς (1906-1975):
Κοντσέρτο για βιολί αρ.1 σε λα ελάσσονα, έργο 77 36'

- I. Nocturne (Moderato)
- II. Scherzo (Allegro)
- III. Passacaglia (Andante)
- IV. Burlesque (Allegro Con Brio)

διάλειμμα

Σεργκέι Ραχμάνινοφ (1873-1943):
Συμφωνικοί χοροί, έργο 45 41'

- I. Non allegro
- II. Andante con moto. Tempo di Valse
- III. Lento assai – Allegro vivace

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
LEO McFALL

ΒΙΟΛΙ
ΑΡΣΕΝΗΣ
ΣΕΛΑΛΜΑΖΙΔΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ 20:30

LEO McFALL

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Νικητής του Deutsche Dirigentenpreis του 2015 και φιναλίστ στο Salzburg Festival/Nestlé Young Conductors Award 2014, ο Leo McFall κτίζει σημαντική φήμη ως μάεστρος και του ορχηστρικού και του οπερατικού ρεπερτορίου.

Οι εμφανίσεις του ως προσκεκλημένος μάεστρος τις τελευταίες καλλιτεχνικές περιόδους, περιλαμβάνουν συναυλίες με ορχήστρες όπως οι: Civic Orchestra of Chicago, Maggio Musicale Fiorentino, Meiningen Hofkapelle, Orchestre de Chambre de Lausanne, Orchestre d'Auvergne, Oulu Sinfonia, Royal Scottish National και n RTVE Symphony Madrid. Αυτή τη σεζόν έχει, επίσης, διευθύνει τα πρώτα κοντσέρτα ενός ξεχωριστού νέου σχήματος, της Alma Mahler Kammerorchester.

Στον τομέα της όπερας, έχει διευθύνει παραστάσεις στα: Glyndebourne Festival, Glyndebourne on Tour, Hessisches Staatstheater Wiesbaden, Opera North and the Wiener Volksoper. Το 2018 θα διευθύνει μία νέα παραγωγή της «La traviata» στο ντεμπούτο του με την English National Opera. Τις περιόδους 2012-15 υπήρξε Πρώτος Αρχιμουσικός στο Staatstheater Meiningen, όπου διηύθυνε ένα ιδιαίτερα εκτεταμένο ρεπερτόριο. Εκείνο το διάστημα, επίσης, διατηρούσε τη θέση του Βοηθού Μάεστρου στην Gustav Mahler Jugendorchester, διευθύνοντας την ορχήστρα σε σειρά συναυλιών.

Ο Leo McFall είχε τη χαρά να αναπτύξει μία στενή συνεργασία με τον Bernard Haitink, του οποίου διετέλεσε βοηθός στην προετοιμασία κοντσέρτων με ορχήστρες, όπως η Chicago Symphony, η European Union Youth Orchestra, η Royal Concertgebouwen και η Vienna Philharmonic. Έχει επίσης συμμετάσχει σε masterclasses μουσικής δωματίου με την Krystia Osostowicz και τον Ferenc Rados.

Εκτός των παραγωγών Così fan tutte με την Glyndebourne on Tour και τη La Traviata με την English National Opera, οι εμφανίσεις του Leo McFall για τη σεζόν 2017-18 περιλαμβάνουν το ντεμπούτο του με ορχήστρες όπως η Bern Symphony Orchestra, η Bremen Philharmonic, η City of Birmingham Symphony Orchestra, η Dortmund Philharmonic, η Kurpfälzisches Kammerorchester Mannheim και η Symphony Orchestra Vorarlberg.

ΑΡΣΕΝΗΣ ΣΕΛΑΛΜΑΖΙΔΗΣ

ΒΙΟΛΙ

Ο Αρσένης Σελαλμαζίδης γεννήθηκε το 1990 στην Ρωσία. Τον επόμενο χρόνο η οικογένειά του μετακόμισε στην Ελλάδα. Στην ηλικία των πέντε ετών πήρε τα πρώτα μαθήματα βιολιού ως μαθητής του Δημοτικού Ωδείου της Πάτρας, υπό την καθοδήγηση του πατέρα του, Ίγκορ Σελαλμαζίδη. Έκανε την πρώτη εμφάνισή του ως σολίστ στην ηλικία των 9 με την Ορχήστρα Πατρών, υπό την διεύθυνση του Saulius Sondeckis.

Ο Αρσένης τελείωσε τις σπουδές του "Master Degree" στην Hochschule fuer Musik und Tanz στην Κολωνία, στην τάξη του παγκοσμίως αναγνωρισμένου καθηγητή Professor Zakhar Bron.

Είναι βραβευμένος σε διεθνείς διαγωνισμούς όπως "Karol Lipinski and Henryk Wieniawski Competition" στην Πολωνία, "Boris Goldstein Competition" στην Ελβετία, "Maestro Rofolfo Lipizer Competition" στην Ιταλία και "Νίκος Σκαλκώτας" στη Θεσσαλονίκη.

Είναι υπότροφος του Ιδρύματος Αικατερίνης Λασκαρίδου και Χρυσόχοου-Κάρτερ, και επίσης υπότροφος του Ιδρύματος "Live-Music-Now" το οποίο δημιουργήθηκε από τον Lord Yehudi Menuhin.

Εμφανίστηκε στην σκηνή του Μέγαρου Μουσικής Θεσσαλονίκης με την Κ.Ο.Θ. από την διεύθυνση του Βλαδίμηρου Συμεωνίδη και του Αλέξανδρου Μυράτ, καθώς και στη σκηνή της Kölner Philharmonie, με την Ορχήστρα Δωματίου του Prof Zakhar Bron.

Σήμερα ο Αρσένης δεν είναι ενεργός μόνο ως σόλο βιολονίστας, αλλά και ως μουσικός δωματίου στο σύνολο "Con Vigore" και ως βοηθός στην τάξη του Professor Zakhar Bron στην Ακαδημία του στο Interlaken της Ελβετίας. Από το 2016 σπουδάζει σύνθεση στην τάξη του καθηγητή Johannes Schild.

DMITRI SHOSTAKOVICH (1906-1975): ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ ΑΡ.1 ΣΕ ΛΑ ΕΛΑΣΣΟΝΑ, ΕΡΓΟ 77

- I. NOCTURNE (MODERATO)
- II. SCHERZO (ALLEGRO)
- III. PASSACAGLIA (ANDANTE)
- IV. BURLESQUE (ALLEGRO CON BRIO)

Το 'Κοντσέρτο για βιολί αρ.1 σε λα ελάσσονα, έργο 77' είναι αφιερωμένο από τον Ντμίτρι Σοστακόβιτς στον διάσημο βιολονίστα Νταβίντ Όιστραχ, ο οποίος ήταν αυτός που το εκτέλεσε στην πρεμιέρα του στο Λένινγκραντ, τον Οκτώβριο του 1955, υπό τη διεύθυνση του Ευγένιου Μραβίνσκι. Το στυλ του είναι προσκείμενο στην 'Δέκατη Συμφωνία', ενώ η ενορχήστρωσή του παρουσιάζει ξεχωριστό ενδιαφέρον, αφού παραλείπονται τελείως οι τρομπέτες και τα τρομπόνια και οι παρεμβολές των κάλκινων γίνονται μόνο από τα κόρνα και την τούμπα.

Ο Σοστακόβιτς ξεκίνησε να το συνθέτει το 1947, σε μία περίοδο που ήταν πολύ πρόσφατη η έκδοση του Διατάγματος Ζντάνοβ, ενός πολιτιστικού δόγματος που χτίστηκε πάνω στην αντίληψη πως 'η μόνη σύγκρουση που είναι δυνατή στο σοβιετικό πολιτισμό, είναι αυτή μεταξύ καλού και κακού'. Αυτό βέβαια στην πράξη σήμαινε πως οι σοβιετικοί καλλιτέχνες και διανοούμενοι όφειλαν να συμμορφώνονται στη γραμμή του κόμματος και πως η λογοκρισία θα κρέμονταν πλέον ως δαμόκλειος σπάθι πάνω τους.

Σε αυτό το περιβάλλον ο συνθέτης αποφάσισε πως δεν θα ήταν πρόνομο να βγάλει στην επιφάνεια το συγκεκριμένο κοντσέρτο και έτσι το άφησε στην άκρη για χρόνια, εμφανίζοντάς το μόνο μετά το θάνατο του Στάλιν το 1953. Στο μεσοδιάστημα προχωρούσε σε συνεχείς αναθεωρήσεις με τη βοήθεια και του Όιστραχ, ο οποίος ήταν ενθουσιασμένος από το βάθος του καλλιτεχνικού περιεχομένου του, ενώ χαρακτήρισε το μέρος του βιολιού 'ως έναν απαιτητικό Σαϊζνιφικό ρόλο'.

Το κοντσέρτο αποτελείται από τέσσερα μέρη με μία καντέντσα να ενώνει τα δύο τελευταία. Αυτή η ιδιομορφία των τεσσάρων μερών οφείλεται στο μεγάλο ενδιαφέρον που είχε ο Σοστακόβιτς την εποχή που το έγραψε για τη μαρκό μουσική κι έτσι ακολούθησε μία φόρμα της εποχής 'αργό-γρήγορο-αργό-γρήγορο'. Το πρώτο μέρος είναι ένας φόρος τιμής στο αντίστοιχο πρώτο μέρος του κοντσέρτου για τσέλο του Έλγκαρ. Πρόκειται για ένα μελαγχολικό ντούτερο που δίνει την ευκαιρία στο σολίστα να κάνει ένα διαλογιστικό μονόλογο, ενώ η ορχήστρα συμμετέχει με ζοφερές παρεμβάσεις. Το σκέρτσο είναι ένας άγριος δαιμονικός χορός με τον Σοστακόβιτς να εισάγει για πρώτη φορά το μοτίβο που καθιέρωσε ως σήμα κατατεθέν του, re – μι ύφεση – ντο – σι, που στα γερμανικά γράφονται D-S-C-H, και παραπέμπουν στο όνομα του συνθέτη (D. Schostakovich). Ο Σοστακόβιτς σε επιστολές του εξηγούσε πως το σκέρτσο αποτυπώνει το πόσο έξαλλο τον έκανε το γεγονός πως ήταν υποκρεμμένος να συμμορφώνεται δημόσια με όσα του επέβαλλαν και δεν μπορούσε να πει ή να γράψει όλα όσα ήθελε. Πριν ολοκληρωθεί το σκέρτσο αναδύεται ένα σημείο εμπνευσμένο από την Klezmer, μία παραδοσιακή μουσική των Ασκανάζι Εβραίων της Ανατολικής Ευρώπης. Το τρίτο μέρος είναι μία Πασακάλια στην οποία αναπτύσσονται διάφορες παραλλαγές πάνω στο κύριο θέμα, καταλήγοντας σε μία υπενηθισμένη τελεγγεία του από το 'Κουαρτέτο Εγκάρδων αρ.3'. Στη συνέχεια ο Σοστακόβιτς χρησιμοποιεί το θέμα της Μοίρας του Μπετόβεν, ενσωματώνοντάς το σε μία καντέντσα, που γίνεται προόμιο ενός μουρλέσκο φινάλε. Εκεί το βιολί εμφανίζεται με μία μελωδία που θυμίζει την είσοδο του σόλο φλάουτου στον 'Πετρούσκα' του Στραβίνσκι. Η ατμόσφαιρα είναι σκοτεινά κωμική, με το τρελό παίξιμο του βιολιού να οδηγεί σε ένα άβολο, αλλά συναρπαστικό τέλος.

Το έργο στο σύνολό του είναι περίπλοκο και αφηρημένο, όπως το χαρακτηρίζει ο ιστορικός Boris Schwarz, εναρμονισμένο πλήρως με τη μουσικά γούστα του δημιουργού του.

SERGEI RACHMANINOFF (1873-1943): ΣΥΜΦΩΝΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ, ΕΡΓΟ 45

- I. NON ALLEGRO
- II. ANDANTE CON MOTO. TEMPO DI VALSE
- III. LENTO ASSAI – ALLEGRO VIVACE

Οι περίφημοι 'Συμφωνικοί Χοροί' είναι το τελευταίο έργο της πλούσιας εργογραφίας του Σεργκέι Ραχμάνινοφ. Ο ξεχωριστός καλλιτέχνης συνοψίζει στο κύκνειο όσμο του ότι έχει γράψει ποτέ πριν, προσθέτοντας έντονη νοσταλγία για την αγαπημένη του πατρίδα, την οποία δεν κατάφερε να δει ξανά μετά την αυτοεξορία του το 1917.

Οι 'Συμφωνικοί Χοροί' γράφτηκαν το 1940 και έκαναν πρεμιέρα το Γενάρη του επόμενου έτους από τη Φιλαρμονική της Φιλαδέλφειας, υπό τη μουσική διεύθυνση του Eugene Ormandy, στον οποίο ήταν αφιερωμένοι. Είναι αντιπροσωπευτικό του ύστερου στυλ του Ραχμάνινοφ με τις περίεργες, μεταβαλλόμενες αρμονίες, το γροτέσκο στυλ που θυμίζει Προκόφιεφ και την εστίαση σε μεμονωμένα πχοχρώματα οργάνων, όπως συμβαίνει με τη χρήση άλλο σαξοφώνου στον αναρκτηριο χορό. Το αρχικό μοτίβο με τις τρεις νότες εισάγει τη ήρεμη, αλλά βαθμιαία αναπτύσσεται με συγκροδίες που παίζονται στακάτο προσδίδοντας ιδιαίτερη ζωντικότητα. Γίνεται και μία αναφορά στην όπερα του Ρίμα-Κόρσακφ 'Queen of Shehaka', τη μόνη μουσική, εκτός της δικής του, που πήρε μαζί του ο Ραχμάνινοφ τα Χριστούγεννα του 1917, όταν εγκατέλειψε οικογενειακά τη Ρωσία για πάντα.

Σε όλη τη διάρκεια του έργου αναδύεται η νοσταλγία του συνθέτη για την πατρίδα του, όπως επέλεξε να τη θυμάται ο ίδιος. Μεταφέρει όλο του το θαυμασμό για τους εκκλησιαστικούς ψαλμούς, όπως συμβαίνει στον αρχικό χορό, που παραπέμπει στο αναρκτηριο θέμα της 'Πρώτης Συμφωνίας' του, το οποίο είχε αντλήσει μέσα από τον πλούτο της ρωσικής εκκλησιαστικής μουσικής.

Σε κάθε έναν από τους τρεις χορούς, τα εξωτερικά μέρη περικλείουν ένα κεντρικό επεισόδιο που αντιπαραβάλλεται με αυτά. Στη σύντομη εισαγωγή του πρώτου χορού, ένα εντυπωσιακό πρώτο πέρασμα προηγείται του ερχομού ενός τολμηρού ρυθμού που παραέρνει. Το μεσαίο τμήμα αντιπαραβάλλεται με το χαρακτηριστικό λυρισμό του συνθέτη, ενώ στο τέλος η μουσική υποκυρτεί μπροστά στην ορμή ενός φρενασμένου ρυθμού.

Στο δεύτερο χορό μπορούμε να διακρίνουμε απαλούς, αλλά υποβλητικούς ρυθμούς βαλς, που συνδυάζονται με στιγμές από καλύτερα έργα του, ενώ στον τελευταίο χορό υπάρχουν έντονες αναφορές στην εκκλησιαστική μουσική παράδοση, με το 'Dies Irae' και τον ύμνο 'Ευλογημένος ο Κύριος', τον οποίο είχε χρησιμοποιήσει ο Ραχμάνινοφ στο All-Night Vigil, μία a capella χορωδιακή σύνθεση που παραπέμπει στην ομώνυμη λειτουργία (αγρυπνία) της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας. Υπάρχουν και πάλι αναφορές σε πρότερα έργα του, όπως για παράδειγμα στη 'Ραψωδία Παγκανίνι' και το 'Isle of the Dead'.

Στο σύνολό του το έργο χαρακτηρίζεται από μελωδικό πλούτο και από τον ιδιοφυή συγκερασμό ενός γεμάτου ενέργεια ρυθμού με τις χαρακτηριστικές ζωπρές αρμονικές πιεσές του συνθέτη. Ο Ραχμάνινοφ είχε στο μυαλό του ένα μπαλέτο με τίτλο 'Οι Σκύβες', που ξεκίνησε να γράφει το 1914 στη Ρωσία, το οποίο εγκατέλειψε χωρίς να κρατήσει ούτε χειρόγραφο. Η μυθική του μνήμη το ανέσυρε τόσα χρόνια μετά, για να το χρησιμοποιήσει ως βάση για τους 'Συμφωνικούς Χορούς', που επίσης προόριζε για μπαλέτο (ίσως το ίδιο) σε συνεργασία με τον χορογράφο Μιχαήλ Φοκίν. Δυστυχώς ο θάνατος του δεύτερου δέικωσε τις σχετικές ενέργειες.

Οι επιλογές του Ραχμάνινοφ στο φινάλε αποκαλύπτουν κάποιες σκέψεις του σε αυτόν τον απολογισμό της καριέρας του. Με το 'Dies Irae' εκφράζει την πίκρα του για το ότι αναγκάστηκε να ζήσει μακριά από την αγαπημένη του πατρίδα, άλλα με το 'Ευλογητός ο Κύριος' δείχνει και την ευγνωμοσύνη του για όσα σπουδαία κατάφερε στην καριέρα του στο εξωτερικό, εξαιτίας της αυτοεξορίας.

19
.10
.18

ΣΥΜΦΩΝΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
LEO McFALL

ΒΙΟΛΙ
**ΑΡΣΕΝΗΣ
ΣΕΛΑΛΜΑΖΙΔΗΣ**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ντμίτρι Σοστακόβιτς
**Κοντσέρτο για βιολί
αρ.1 σε λα ελάσσονα,
έργο 77**

Σεργκέι Ραχμάνινοφ
**Συμφωνικοί χοροί,
έργο 45**

**ΑΙΘΟΥΣΑ
ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.**
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ 20:30

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
ΠΛΑΤΕΙΑ 15€, ΕΞΩΣΤΗΣ 10€,
ΜΕΙΩΜΕΝΑ 5€

 ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΕΚΔΟΤΗΡΙΟ Κ.Ο.Θ.
Λ. ΝΙΚΗΣ 73, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τ. 2310 236990, WWW.TSSO.GR

 20% ΕΚΠΤΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΧΟΥΣ
ΤΗΣ ΙΑΝΟΣ CLUB CARD

Ακούτε κάθε Τρίτη 18:00-18:30 την εκπομπή
Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ
με τον **Θανάση Γωγάδη**,
από τον 9,58 fm και το Γ' Πρόγραμμα

www.tssso.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

MEDITERRANEAN PALACE GRAND HOTEL PALACE
THE LUXURY HOTELS THE LUXURY HOTELS

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ